

Η αλήθεια

Η μία, απλή και μοναδική αλήθεια για το αμαρτωλό ναυάγιο ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Τι συνέβη και τις πταίει:
 μια σύνοψη. Η μεγάλη δημοσιογραφική έρευνα του «Ε», που σε 14 τεύχη αποκάλυψε όσα
 «σκεπάστηκαν» για 52 χρόνια, ολοκληρώνεται. Μισός αιώνας χωρίς δικαίωση για τα 280 αθώα
 θύματα της ακτοπλοϊκής –και όχι μόνο– διαπλοκής

ΕΡΕΥΝΑ: ΦΩΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝΟΣ

Hσωστή ερώτηση δεν είναι γιατί βυθίστηκε το ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Η σωστή ερώτηση είναι: Γιατί βυθίστηκε στις 8 Δεκεμβρίου 1966 και όχι νωρίτερα; Όσο κι αν φαίνεται περίεργο, αυτή η ερώτηση είναι ουσιαστικά το μόνο επιχείρημα υπεράσπισης του πλοίου. Αφού δεν βυθίστηκε επί ενάπιο χρόνο, κάτι αλλό πρέπει να ευθύνεται για τη βύθισή του, κι όχι το ίδιο. Δυστυχώς, όμως, η υπεραπλουστευτική αυτή προσέγγιση είναι παραπλανητική. Το πλοίο δεν βυθίστηκε πιο πριν, αν και είχε πολλές «ευκαιρίες», επειδή το βοήθησαν η τύχη και οι συγκυρίες. Που δεν το βοήθησαν τη νύχτα της 8ης Δεκεμβρίου 1966. Το κρίσιμο ερώτημα λοιπόν είναι: Γιατί είχε ανάγκη την τύχη και τη συγκυρία για να επιβιώσει; Επειδή το ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ήταν ένα παντελώς αναξόπλοιο πλοίο. Ή

αναξιοπλοία αυτή είναι τόσο εμφανής, ουσία και τύποις, ώστε το αυτονόητο θα ήταν να έχει επικεντρωθεί αποκλειστικά σ' αυτήν τη διερύνση του ναυαγίου, και όχι σε θύελλες, κυκλώνες, λιμενάρχες και ψυγεία με πορτοκάλια. Αντί γ' αυτό, η διερεύνηση ιυιοθέτησε την εκδοχή που διατυπώθηκε από τις εφημερίδες της εποχής πέντε μέρες μετά το ναυάγιο, ότι δηλαδή το πλοίο βυθίστηκε από τα νερά που μπήκαν στο γκαράζ του όταν λόγω της θύελλας και των μεγάλων κλίσεων διατοιχισμού μετατοπίστηκε ένα φορτηγό ψυγείο, προσέκρουσε πάνω στον δεξιό καταπέλτη και τον άνοιξε. Η εκδοχή αυτή διατυπώθηκε χωρίς καμιά έρευνα ή τεκμηρίωση, μόνο επειδή ήταν δημοσιογραφικά ελκυστική. Και η διερεύνηση δεν έφαξε για κάποια άλλη. Πήρε εκείνη των εφημερίδων και του ραδιοφώνου και προσπάθησε διαχρονικά να

βρει τρόπο να την τεκμηριώσει, χωρίς να την αμφισβητήσει ποτέ. Δεκάδες μελέτες και έρευνες έχουν δημοσιευθεί για το ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Καμιά δεν αναφέρει ως αιτία του ναυαγίου την εξόφθαλμη αναξιοπλοΐα του.

ΤΟ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΔΗΘΕΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

Το ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ πήρε δύο φορές Πιστοποιητικό Αξιοπλοΐας –τότε Πρωτόκολλο Γενικής Επιθεώρησης (ΠΓΕ)– περιορισμένης ισχύος από την Επιθεώρηση Εμπορικών Πλοίων (ΕΕΠ), ύστερα από ανύπαρκτες ή ευκονικές επιθεωρήσεις. Το δεύτερο ΠΓΕ έληξε στις 30 Νοεμβρίου 1966 και δεν ανανεώθηκε επειδή αρνήθηκε να το υπογράψει ο τότε τιμηματάρχης Ναυπηγικού της ΕΕΠ αντιπλοίαρχος Δημήτρης Ανδριτσόπουλος. Υπό συνθήκες προκλητικής διαπλοκής το πρώτη της 1ης Δεκεμβρίου 1966 εκδόθηκε μια παράταση

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ο καιρός δεν ήταν κάτι το ιδιαίτερο για μήνα Δεκέμβριο και πολύ περισσότερο δεν μπορούσε να προκαλέσει τη βύθιση ενός αξόπλου πλοίου. Εκείνη τη νύ-

χτα η ναυσιπλοΐα διεξήχθη κανονικά απ' όλα τα πλοία της ακτοπλοΐας, ακόμη και από τα πιο μικρά και παλιά (ΚΡΗΤΗ, ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ). Το ίδιο ισχύει και για τα πλοία της γραμμής της Κρήτης (ΧΑΝΙΑ, ΜΙΝΩΣ, ΦΑΙΣΤΟΣ), που διέσχισαν την ίδια νύχτα την ίδια θαλάσσα περιοχή με το ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, και μάλιστα τα δύο τελευταία δύο φορές και με καιρό πιθανώς χειρότερο. Για να τεκμηριώσουν την εκδοχή τους, οι εφημερίδες έκαναν λόγο για απότολου εν μέσω θύελλας 9 μποφόρ που στη συνέχεια ξεπέρασε τα 10. Η θεωρία αυτή αναπαράγεται και σήμερα από σχεδόν όλες τις πηγές, ακόμη και από εγκυλοπαιδικές ιστοσελίδες όπως η Wikipedia. Αντίθετα, οι μετεωρολογικοί σταθμοί της EMY Κυθήρων, Μήλου και Σούδας αναφέρουν για την ώρα απότολου του ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ 4, 2 και 3 μποφόρ αντίστοιχα. Η μέγιστη ένταση ανέμου που αναφέρεται έως την ώρα του ναυαγίου είναι 6 μποφόρ Ν στα Κύθηρα. Η EMY στο πιστοποιητικό της δεν επισύναψε τις μετρήσεις των μετεωρολογικών σταθμών και κανείς μέχρι σήμερα, ούτε δημοσιογράφος ούτε δικαστικός ούτε και επιπτημονικός ερευνητής, δεν ενδιαφέρθηκε να τις αναζητήσει. Η διερεύνηση ιούθητησε τη θεωρία των εφημερίδων, παραποώντας μάλιστα τη διεύθυνση του ανέμου –που όσον αφορά τη γραμμή της Κρήτης είναι τουλάχιστον εξίσου σημαντική με την ένταση–, αφού τη μετέτρεψε από Ν-ΝΑ σε ΝΔ.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Η αναξιοπλοΐα του ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ επέφερε την εμπλοκή όλο και περισσότερων προσώπων. Όταν βυθίστηκε το πλοίο παίρνοντας μαζί του 280 ζωές, το συμφέρον όλων αυτών ήταν προφανώς η συγκάλυψη –ακόμη και των τριών κατηγορουμένων μελών του πληρώματος, αν και ήξεραν πολύ καλά ότι οι ίδιοι ήταν ο αδύναμος κρίκος της αλυσίδας. Η άτυπη αυτή συμφωνία αποσκοπούσε στην απενοχοποίηση ή απεμπλοκή όλων, ➤